The Future

On Martie 16, 2018

Fii o alegere a variantei pe care dorești să o accepți ca fiind adevărată, chiar dacă adevărul nu se prezintă finit decât într-un aspect al lumii ales ca reper simbolic.

Arta mea se naște din necesitatea de a simți că trăiesc într-un alt timp, într-un alt loc, cu cât se perindă mai multe stări sufletești variate prin conștiința unui artist ce caută noi metode de a-și extinde orizonturile în căutarea unei perfecțiuni 3.0. A trăi este un mod de a scrie prin reprezentarea unui alt înțeles decât cel creionat de gândurile unui anonim, pe care nu eu l-am căutat, ci el pe mine, așa cum pictorul își caută inspirația între reflexul spectacolului lumii exterioare și continuarea aventurii numită iluzie, într-un Matrix poetic din care odată ce-ai intrat nu mai există cale de evadare.

Arta poate pleca de la o intenție figurativă, un tipar de frecvență pură cu care visele se leagă de ceea ce trăiesc sau voi trăi, ca apoi în mersul creației (reprezentată ca expresie a unui semiconductor intrinsec) ea să se convertească, prin abstragere și stilizare, într-un filon bogat de mister, într-o năzuință de cuprindere și asimilare a exteriorului. As vrea s-o ridic la temperatura combustiei unui ideal mai măreț decât și-ar fi putut imagina vreodată Don Quijote pe drumul aventurilor fantastice.

Totul în această artă trebuie imaginat drept absolut ca taină supremă a comuniunii între Dumnezeu și om, încât la final să mă consider eu însumi partea cea mai semnificativă dintr-un univers fără sfârșit, parcă special imaginat ca o configurație pură, eliberată de sarcina reprezentării unei teme comparativ cu fonturile altei teme, implicând fuziunea între frumusețea științei și natura extatică a spiritualității.

Este un fel de reflectare a ceea ce se întâmplă în interiorul și exteriorul meu, relevat ca o atracție suprarealistă, ca o pecete a unei paradoxale cunoașteri, dar și ca un semnal al unei orgolioase libertăți în exprimarea unor alte puncte de vedere decât cele instituite drept "oficiale".

Leadership: Îți satisfaci necesitatea de a-ți recunoaște meritele deschiderii către NOUL unei exprimări plastice, considerat un efort al imaginației formale, într-un omagiu adus inteligenței de a fi una cu totul?

Aici las ca indiciu primordial cuvintele din prefața "Simbolului pierdut" al lui Dan Brown: *"A trăi într-o lume fără a deveni conștient de sensul ei este ca și când ai rătăci într-o mare bibliotecă fără a atinge nicio carte"* , la care aș adăuga imperativul unei continue înnoiri în duhul minții mele: "Nu te juca cu păcatul de a face din cunoaștere un labirint în care să te pierzi cu ușurință, deplasându-te printr-un spațiu cu trasee libere și pereți groși până la o destinație fără termen de exprimare".

În orice caz, vorbesc de stabilirea identității unui spațiu de artă folosind o schemă constructivă de exprimare care îl ordonează într-o aglomerare de expresii și date, sugestii și nuanțe, interconectate prin gateway-uri compacte. Un limbaj plastic este un limbaj metaforic, unul ieșit din tiparele normalului, apropiat de o artă destinată în exclusivitate unui public restrâns de cititori care știe să aprecieze tendințele noi cu care încerc să-mi impun viziunea asupra cunoașterii.

Când spun că o linie curbă sugerează curbura unui deal, înseamnă că ea este echivalentul unei experiențe de viață care nu-și pierde unitatea în profunzimea neurmată a Dumnezeirii,

văzută cu un ochi de apă și unul de foc într-un decupaj spațial semnificativ: precum pe Pământ așa și în Cer.

A avea inteligența de a fi una cu totul înseamnă să dispui de toate semnificațiile adânci ce reies din imperiul aparențelor, în încercarea de a te ridica la esențe.

Acum, îmi dau seama de limitarea și dependența conștiinței de sine care se descoperă a fi în raport cu o realitate deghizată în ficțiune, numită "roman", ca un transfer de energie cosmică realizat în momentele în care are loc o comunicare temporală între ceea ce consider ca fiind "finit" și ceea ce consider ca fiind "o alternativă" spre respingerea a ceea ce nu ar putea fi niciodată pe deplin revelat.

Aparențele sunt acele moduri de exprimare care pun în valoare dimensiunea privată a personalității mele, mici firimituri de adevăr, niște frânturi de timp din care se alimentează veșnicia sufletului meu într-un univers simbolic, un univers al formelor literare mereu schimbătoare.

Universul este ceea ce nu cunosc despre mine atunci când mă integrez în centrul unei idei care își câștigă farmecul atâta vreme cât nu se impune ca sens ultim și cel mai important din punctul de vedere al viitorului. Acesta își menține totalitatea și exponențialitatea prin elaborarea unei viziuni integrate asupra fenomenului deosebit de complex pe care îl reprezintă utilizarea simbolurilor, fidele proprietăților spațiale și materiale ale unor obiecte neobișnuite în înaltul cerului și pe continente diferite, cu riscul ca imaginea de ansamblu să devină iluzionist-descriptivă.

Esența este ceea ce extrag dintr-un substrat aprioric și aparent irațional, ulterior transformat și filtrat într-un stil personal numit "Big Bang" adaptat ideii de schimbare, ca un fel de "Ieșire din Matrix". Ea determină sensul ori forma artistică a cuvintelor mele, ca proiecție a libertății de exprimare într-un grad foarte înalt a unor ample valențe, intrinseci, poetice și literare, ca o extindere a posibilităților de creație percepute tot mai mult de alți creatori ca "nemeritate privilegii".

Leadership: Poți să aduci un elogiu artei de a trăi într-un spațiu de cunoaștere care se mărește pe măsură ce înaintezi într-o realitate care nu se poate defini pentru cineva care n-o are?

Personajul din pelicula Matrix, pe nume Neo, are posibilitatea să aleagă între două pastile pe care i le recomandă *the god of dreams* , Morpheus: una albastră pentru a rămâne în lumea colorată a iluziilor și alta roșie pentru a trece în groaznicele catacombe ale realității. Groaznice, dar reale.

Mi-aș dori ca eventuala uitare a vechilor divergențe cu realitatea, identificându-se cu minunata pastilă roșie, să constituie totodată o eliberare a conștiinței mele de toate faptele potențiale ale unei lumi în derivă, spre viitorul unei arte pe care n-o consider în declin, situându-se într-un decor plin de originalitate.

Primul elan al gândurilor ce prefigurează esoteric proiectul nașterii formelor de creație are ca variabilă dominantă alegerea unui hotar care separă două spații învecinate, finalizat printr-o singură unitate de expresie: "trezirea din hipnoza interzisului" sau "eliberarea din vicleșugurile finitului".

Așadar, sunt o alegere a variantei pe care doresc să o accept ca fiind adevărată, chiar dacă adevărul nu se prezintă finit decât într-un aspect al lumii pe care poeții îl aleg ca reper

simbolic.

Arta, ca tăcere dinaintea Facerii, despre care nu se poate vorbi decât prin ipoteze, prin limbaj oblic, prin aluzie, prin simbol, trebuie să redefinească golul absent în evenimente prin plăsmuirea spiritului trezit din uimirea pură a necesității de a fi Neo.

Simt că sunt proiectat într-un univers în care spațiul este mult mai dens, iar timpul mult mai rapid ca în lumea mea, din care nu mă mai pot intoarce. O voce din off parcă îmi șoptește: "Niciodată nu poți pleca dintr-un loc în care încă nu știi cu ce ai de-a face."

Ieșirea din Matrix este realitatea cu care te identifici în construcția unui univers al cărui reper simbolic îl constituie două valori conjugate: tendința de a arăta o altă față a lumii și libertatea de a exprima orice idee prin orice mijloc artistic.

The Future este calea de a te armoniza cu *Totul Din Jur* prin intermediul unei exprimări care face posibilă o nouă utilizare a "pastilei roșii" – un alt mod de a face artă prin descoperirea unor adevăruri, transformate ulterior în simboluri, insuportabile pentru mințile care nu sunt îndeajuns de puternice pentru a le stăpâni.

Mi-am câștigat *Ieșirea din Matrix* odată cu rătăcirea într-un "Labirint al Textului Sacru" al cărui secret se învață în timp, al cărui sens scapă, al cărui capăt de drum nu se știe unde duce, dar odată ajuns la capăt am înțeles că autorul lui sunt chiar Eu.

Try to see the future, not the past !

* Notă: Suntree - The Future

Source: https://neculaifantanaru.com/the-future.html